

КОНКУРС ЗА ПОЕЗИЯ НА ИМЕТО НА УСИН КЕРИМ

Молитва

"Събличай ме, моля те, в тъмното".

Елка Няголова

Събличай ме бавно,
като в каданс от ретро пиеса.
Събличай ме бавно,
разхвърляй ми грижите
в постеля от лятото цветна.
Събличай ме бавно
с красиво желание,
с мамещи пръсти
сваляй ми ризата.
Не питай,
не казвам,
каква е причината
за тази ленива разюзданост.
Играй си с косите ми, волни от
вятъра,
прегръщай една самогива,
която до тебе, любими мечтателю,
днес морна глава е склонила.
Събличай ме бавно,
с прекрасно безсилие,
с галеща властност,
с горещо безумие...
Обличай ме с вяра,
обличай ме с устни,
дори да ти коства усилие.
Не питай,
не казвай,
не бързай,

не чакай ...

Не искай от мен оправдание
за този измислен моноспектакъл,
за тази лудешка идилия.
Зная вече разбра ...
Аз предизвиках това режисуране
(напоследък не ходя на театър).
Уморих се от дългото виране
и тебе избрах за слушател.
Облечена, женствена, искана, любена,
мамена, мамеща грешница -
аз те повиках в съня си, приятелю.
Прости ми, че бях безутешна!

Екатерина Пенчева

Любов

Ти просто не успя да ме приемеш.
Разминавахме се с любовта.
Опъвахме я. Късахме я.
После я зашивахме
Измъчвахме я -
та до нас вървя.
Натискахме я.
Тя остана тиха,
плаха,
нежна
учудвайки се между нас
Какво е туй любов
или търпение безумно
и тя самата не разбра

Фата

Премълчаните хора

В уводните си думи към книгата "Между Сцила и Харибда" авторите Деян Колев и Теодора Крумова посочват че този том от поредицата "Традиции и памет" те посвещава на идентичността, историята и традициите на общността, самоназоваваща се "милет".

Специално внимание те са отделили на събирането на дълбочинни интервюта, които илюстрират детайлно основните маркери на самоопределянето, въвеждат ни в сложния, противоречив свят на една малко позната култура. Изследването включва преглед и анализ на документи свързани с историята на милета: летописни книги на църкви и читалища,

архивни документи на джамийските вакъфи, както и книги от гражданския регистър, които отчитат характеристиките на "погледащите ученици". Интересът на авторите е провокиран "от парадокса на реалното съществуване и номиналното премълчаване на тази общност".

В. Ч.



Блесна звездата на зурнаджията Самир

Отрано в кино "Център" запродаваха билети за правостоящи. Кой да повярва, че за един документален филм ще има толкова желаещи. В този кучи студ на 4 февруари? Препълни се салона, мнозина останаха във фоайето - къде другаде, по-важното беше, че можеха да присъстват, да видят филма за зурнаджията Самир. Да го чуят наживо, сами да почувстват тая приказка за вълшебството на малко познатия инструмент.

Не искаха да изпуснат и появата на големия Иво Пазов, Ибряма, да видят къде в класацията на голямата музика се редят Самир, баща му Демко, брат му, цялата рода зурнаджии от Кавръкирово, за които Ибряма не пести хвалебствията си. Той казва, че те са най-добрите не само у нас, като тях и в Турция няма. Филмът "Душевно" на Анри Кулев и операторката Светла Ганева е още един разказ за големите, ония чито души разчитат нотите на всемирната музика, взират се в тях като в нещо свято и единствено важно, говорят си, макар и на различни езици, докато в един миг усетят, че дишат в един ритъм и всичко което искат да кажат е му-

зика. От планината, и от зъберите, от реката и тръстиките, от чардаците и схлупените къщи, от високите и ясни звуци обсебили Родопа, от дивата красота на мига. Отде тази музика, Самире, отде тая величава тъга и неизбродна мощ! Отде тази неутолима жажда. Тя вече изпълва гърдите на 13-годишния ... Глас до тебе, песен престо- ргала душата на другия голям, събрал приказките ви - поета Борис Христов. Филмът "Душевно", заснет през март 2005, има и първата си награда - от Петнайстия фестивал на българския неизграден филм "Златен ритон". За режисурата на Анри Кулев, сценария на Борис Христов и камерата на Светла Ганева.

Васил ЧАПРАЗОВ



Зурната и зурнаджийската музика са част от груповата идентичност на ромите от Югозападна България. За музиканти зурната е "цигански инструмент", защото произхожда от Индия - тяхната прародина, откъдето са го пренесли на Балканите. "Ние откъде сме придобили, оттам е дошла и зурната" /АИФ. 1, №100, с.9/; "Знам че е от Индия произхода. само циганите свирим на него" /Ч. с. 12/"Своя" е /стр. 201/ зурнаджийската музика за ромите в махалите на Разлог, Петрич, Кавракирово, Микрево, Белица и др. навсякъде в района, където живеят компактни маси роми, традиционната музика за техни обреди и празници /сватби, сюрети, събори, Ерделез, Бабинден и др./ е зурнаджийската. Когато имитират във вокалите си изпълнения музикални инструменти, ромите от България предпочитат на първо място тембъра на зурнаджийско-тъланджийска формация, докато за унгарските роми, например, е типично имитирането на струнни инструменти /контрабас/ /Kovalcsik, 1986:144/ - факт, който може да се тълкува като доказателство за приемането на зурнаджийската музика като един от символите на ромската идентичност. /стр.202/

Из "Зурнаджийската традиция в Югозападна България" - 2002
Изследване на Лозанка Пейчева и Венцислав Димов